

■ Dlaczego powstało NATO?

Jednym ze skutków II wojny światowej była dominacja Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (w skrócie: ZSRR) w Europie Środkowo-Wschodniej. Zagrożenie ekspansją komunizmu odczuwano także na zachodzie Europy. Kraje, które – jak Francja czy Wielka Brytania – przestały być mocarstwami światowymi, w razie konfliktu zbrojnego z ZSRR nie miałyby szans na zwycięstwo. Dla państw zachodnioeuropejskich bardzo ważne okazało się więc nawiązanie ścisłej współpracy politycznej i militarnej ze Stanami Zjednoczonymi. W kwietniu 1949 r. dwanaście krajów podpisało traktat, który stał się podstawą utworzenia **NATO**, czyli Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego. Celem tego sojuszu polityczno-wojskowego była wzajemna obrona państw członkowskich przed ewentualnym atakiem ze strony krajów bloku wschodniego.

Układ Warszawski – podporządkowany ZSRR sojusz wojskowo-polityczny skupiający socjalistyczne państwa Europy Środkowo-Wschodniej

W 1991 r., po rozpadzie ZSRR i rozwiązaniu **Układu Warszawskiego**, konieczność dalszego istnienia NATO została podważona. Jednak państwa członkowskie wyznaczyły organizacji nowe cele, przede wszystkim włączenie do niej krajów znajdujących się dotąd w sferze wpływów Związku Radzieckiego. Najważniejszym zadaniem sojuszu pozostało jednak umacnianie bezpieczeństwa na świecie. Obecnie do Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego należy 28 państw. Wśród nich są: USA, Kanada oraz większość krajów Europy Zachodniej i Środkowej.

Warto wiedzieć

Islandia jest jedynym państwem należącym do NATO, które nie ma własnej armii. Udział tego kraju w Organizacji Paktu Północnoatlantyckiego polega m.in. na współpracy związanej z systemami ostrzegania morskiego i obrony powietrznej.